

מכתבים

הופעת הקריקטורה של דוש. הם היו. כנראה. בראש אחד.

גפון גפון

עוד על הצלחתו של מסע הפירסום לנקניקות (העולם הזה 24.9 ואילך). תודה לקורא הפז שהאיר את עינינו לדעת כי בלשון היפאנית פרסום זה קוקוקו. יש לי רק שאלה אחת: קוקוקו או קוקוקו?

ברמלה זנזורי, רמת-גן
קוקוקו וכמו שאומרים ביפאנית. סיור נארה!

(המשך מעמוד 3)
אינני יודע אם קול המון כקול שדיי, אבל קול הקופות בכתייהקולנוע הוא משהו, לבטח. למרות ההעדפה הברורה שלכם לסרטים לא-אמריקאיים, הרשו לי לעדכן אתכם בסטטיסטיקה הבאה: סרטים אמריקאיים גרפו השנה 92% מן הקופה באנגליה; 80% בהולנד; 70% ביוון ו-52% בי איטליה.
מיכאל בן-יאיר, בתיים

נח בשבע שגיאות

על מסיבת-הנישואין של בנו של צבי אלדרוטי (העולם הזה 18.9). הפרטים המעוותים והמוטעים שהתפרסמו בידיעה הקצרה על מסיבת-הנישואין של בני, במדור אנשים הזכירו לי כיצד יש להתאמץ בכתיבת שמו של נח בשבע שגיאות.

(א) מעולם לא כיהנתי בהגדת שיכון עובדים כתפקיד כלשהו.
(ב) בחתונה השתתפו אישים, מלבד שאול עמור, ראש המועצה המקומית מיגדל-העמק, אשר בלט, כדרככם. בנוכחותו, ומעמדו בוודאי שאינו נחות ממעמדו (כגון יצחק רבין, שר הביטחון), מדוע, אם כן, לקפח זכותם לבלוט בנוכחותם?

(ג) לאירוע המישפחתי הזמנתי ידידים בלבד, ולכן הרבנות הכינוי "ידיבו של אלדרוטי" לעמור הוא רחוק מהמצאות וחותם לאמת.

(ד) שאול עמור מעולם לא הדיחני מכהונתי כראש המועצה מיגדל-העמק. נבחרתי ארבע פעמים ברציפות לכהונת ראש-המועצה. בכל הבחירות זכיתי ברוב מוחלט. פרשתי מרצוני מכהונתי ביוני 1977. לאחר 18 שנות כהונה, בשל יציאתי, בשליחות המדינה, לארגנטינה.

צבי אלדרוטי, הרצליה

הבת של הסמג"ד

על נשואי צביקה שפיר וטל פז (העולם הזה 18.9).

"ראש קטן" של אבשלום שני קריקטוריסטים

"ראש קטן" של דוש בראש אחד

אין חדש תחת השמש

המסקנה המתבקשת מעיון בגליון העולם הזה שהופיע השבוע לפני 25 שנה, היא שאין חדש תחת השמש. כבר אז היו עברייני הצווארון הלבן באופנה, וכבר אז באו רק חלק על עונשם, שעה שחלק רווקא בא אל המנוחה והנחלה או, כפי שניסח זאת, כאחד מפסוקייהשבוץ באתו גליון. אחד האישים הסטגוניים של אותה תקופה, קצין מיטרה לשעבר ועוזרו של דודר תדרה האגדתי, הבלש העברי הראשון.
● **הבלש דודר אלמוג**, על רמאים כלכליים: "בכל העולם, כשארם מטפס על הקיר, הוא נופל לארץ. אצלנו, כשמטפסים על הקיר, מגיעים לגג!"

בתי, טל פז, שנישאה לצביקה שפיר, היא אכן דיילת-אוויר וסטודנטית. אך אבא של טל היה סמג"ד בגולני והוא נפל במלחמת ששת-הימים. ציפורה פז, הרצליה

יש דמיון ויש ראשון

על קריקטורה של אבשלום בגליון איש-השנה (העולם הזה 11.9).

ברכות על בחירת איש-השנה שימעון פרס ועל הכתבה המקיפה והמעניינת. אך בין התצלומים והקריקטורות שאיירו את הכתבה מצאתי קריקטורה הבאה לתאר את תסמונת הראש הקטן בצה"ל (ראה גלופה) והקריקטורה הזאת דומה להפליא לקריקטורה של דוש, שהתפרסמה שבוע קודם לכן (ראה גלופה).

חתימה לא ברורה, תל-אביב
● **הקריקטורה המקורית של אבשלום הופיעה בעולם הזה (5.6.85) זמן רב לפני**

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדין 3, טל. 03-232262/3/4. תל-דואר 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שגון ♦ עורך כתוב: גורא אבנרי ♦ עילוי מערכת: ציון צפריר, ענת סרגוסטי ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מחלקת המודיעין: רפי זכרני ♦ המו"ל: "הערים הזה" בע"מ ♦ הדפסה: "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: "גד" בע"מ, תל-אביב

קריא קרי.

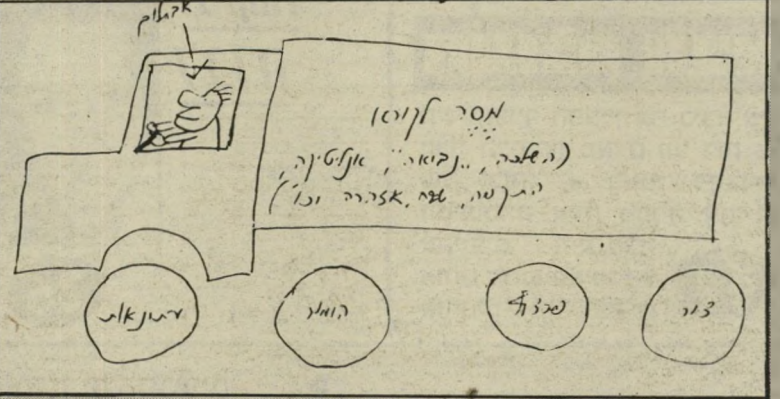
לפני כמה חודשים פגשתי בתל-אביב את רענן לוריא, שבא לביקר-מולדת.

מכין עשרות העיתונאים, הצירים והצלמים, שהתחילו את דרכם בעולם הזה, הממלאים כיום את השורות הראשונות של העיתונות הישראלית ושרכשו להם שם בעולם. אין איש שהצליח מבחינה מיקצועית בעולם כמו לוריא. הוא כיום אחד הקריקטוריסטים המבוקשים ביותר בעולם כולו, ויצירותיו מתפרסמות במאות עיתונים ברחבי-העולם. הצירוף, שלא כמו המילה הכתובה, אינו מכיר מחיצות לאומיות ותרבותיות.

לוריא התחיל לעבוד אצלנו ב-1954. אחרי שהקריקטוריסט הראשון שלנו — רוש (קריאל גרדוש) — עבר למערב. כמו רוש, כיהן גם הוא בעורך הגראפי של העולם הזה. הוא גם עשה אצלנו כמה מיצעים אחרים. כך היה, למשל, העיתונאי הראשון שצילם את עצמו תוך כדי צניחה ממטוס.

אחרי ומרמה עבר לוריא לארצות-הברית, והתחיל בקריירה הבינלאומית שלו. את מקומו מילא קריקטוריסטים אחרים, שאחרים מהם ממשכים לעשות חיל במיקצוע זה, כמו זאב (פרקש) בהארץ. עכשיו ממלא אצלנו תפקיד זה אבשלום.

אבשלום הוא מעריך גדול של לוריא. כשי ראיתי את לוריא, סיפרתי לו על כך, ולוריא שיבח את יצירותיו של אבשלום. תוך השמעת

כל נביאנו — ממש וירמיהו עד לעמוס — היו קריקטוריסטים פוליטיים. בסך-הכל, היות ולא היו אז פרידוגראפים, ציירו מצבים מרעישים כמילים. נהג בחוכמה ובהירות! ברכות והצלחה, רענן לוריא.

עד כאן המכתב. בעיני הוא מהווה סמל יפה של המשכיות — אחד מוותיקי-הוותיקים של המערכת מדרוך את אחד הצעירים שבצעירים. זה גשר מעל ל-30 שנה.

● **הקריקטורה המקורית של אבשלום הופיעה בעולם הזה (5.6.85) זמן רב לפני**